

B A J A

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:	
Egész évre	5 ft. — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 30 „
Névtanítónak egész évre 4 „ — „	
Egyes szám ára	10 „
Hirdetési díjak:	
Háromhasásos petit sor	8 kr.
Nyitólérvén soronként	15 „
Bélyeg minden beigtatásért	30 „

Szerkesztői Iroda,
hova a lap szellemi részét illető kérdésekkel intézendők:
16-szám 237. sz.
Levelek csak bérmentesen fogadtnak el. Kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Paul Károly özvegy könyvnyomdájába — küldendők be (Bódog-tér, Scheibner-féle ház.)

A közigazgatási bizottság

1877. márc. 12-én tartott ülése.

1. A pénzügyminiszterium rendelete, melynélfogva a 100 forintot elérő vagy ezt meghaladó adóhatáralék behajtása körül a végrehajtások mibenléte iránt a külön minta szerinti kimutatásnak felküdése rendeltetett el.

Ez alapul szolgált az városi tanács ellen nem engedő adobehajtás okából az adófelügyelőség által szorgalmazott felelősség kimondása tárgyában hozott közigazgatási bizottság végzésének felülvizsgálatánál.

Az adófelügyelőség azonban ezen felelősségétől elállott, minthogy a megelőzőt hónapok hiánya február hónap kárpótlott. — Erről a pénzügyminiszter értesítettni rendeltetett.

2. Az árvaipénztár megvizsgálásával megbízott kiadósági jelentése. — Az árvaipénztár a kezelést illetőleg rendszerben találtatott; de tapasztaltatott, hogy az árvaipénztár legnagyobb része a kamatokat rendszeresen fizeti, sőt vannak olyanok — kik közül többen névszerint elősoroltattak — kik már hosszú évek során át sem kamatot nem fizetnek, sem tőkét nem törlesztettek. — Minek folytán a tisztviselők ezeknek haladéktalan beperlésére, a beperlést ellen pedig további erővel lépések megtételére utasítottak.

3. A vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak leirata a községi faiskolák ügyének előmozdítására miniszteri biztosi minőségben kiküldött Lukács Sándor vándor tanítónak eljárásában hatósági támogatása iránt.

A tanácsnak alkalmazkodás végett kiadott.

4. Csötönyi József elnyomorodott aggsága tekintetéből adótló való felmentése iránt.

A »Baja« tárcája.

P á l ú r.

Humorosok.

Irtá: Szóhner Antal.
(Vége)

Midőn már hozzá törődött a mesterséghez s nem pirult volt iskolatársával történt találkozás alkalmával, akkor már sebesebb szárnnyakon látta az időt elrepülni. Hónap hónap után, év év után mult el, midőn egyszer a „majster“ Pál urat beszóltá az üzlet mellett levő kis fülkébe, melyben a majstrom szokott volt dolgozni. Ékes és szívre ható beszédet tartott hozzá, tudtára adván, hogy ma felszabadult s hogy ezenül már fizetés is fog kapni.

Pál ur szótlannul mint bálvány hallgatá végett majsterjának szavait, melyek oly hatást gyakoroltak reá, hogy csak könyekkel tudott azokra felelni.

Ettől a perctől fogva buskomor lett, immel ámal dolgozott, egy gondolatlat látszott küzdeni, mely megerősítése dacára megnevdesíté szemeit.

Soha a fajramtot annyira, mint épen ezen a napon nem óhajotta, ez a nap hosszabb volt mint a 3 év, de végre ez is, az ajkairól elrepült sok sohaj után, elérkezett.

Az üzlethez közel levő templom órája hetet ütött. Pál ur nem mint máskor — az óra utolsó ütésekor — hanem már az elsőnél letette a kezében levő könyvet, hirtelen felállott s egy gondolat — a szegen függő kabát már dalás derekát egyaránt, megdörögött pelyhedő bajuszját, jó éjszakát kívánt a kollegáknak, majstornak és — a mesterségnek magában elfojtott isten veledet mondott.

A kir. adófelügyelőségnek átküldetni rendeltetett.

5. Főszámvevő előterjesztése, melynélfogva sok oldalú egyéb teendőinek elősorolása mellett, magát az adoménkálakat készítésétől felmenteni és Petrovácz István alszámvevő és Petrovits Imre díjnokra átruháztni kéri.

A tanácshoz saját hatáskörében eszközöndő intézkedés végett áttétetik.

6. A tanácsnál és rendőrkapitányságnál befolyt ügydarabok forgalmáról február hóra kimutatás. Tudatul vétetett.

7. Kecskemét város közig. bizottsága által átküldött ottani ügyviteli szabályok. Tudatul vétettek.

8. Barasits József bizottsági tag úrnak bejelentése a bizottsági ülésre meg nem jelenhetéséről. Tudatul vétetett.

9. Belügyminiszteri körrendelet, melyben a közig. bizottságok értesítettek, hogy törvényhozási vagy kormányi intézkedést igénylő közérdekű ügyekben közvetlenül az országos képviselő házhoz kérvényekkel nem járulhatnak, sem más közig. bizottságokkal levelezésekre nem bocsátkozhatnak, hanem a kormányhoz vagy saját törvényhatóságuk közgyűléséhez forduljanak. — Tudatul vétetett.

10. Latinovits Gábor bizottsági tag úrnak bejelentése, hogy az ülésben részt nem vehet. — Tudatul vétetett.

11. Honvéd-miniszteri leirat Hoch Károl bajai illetőségű elbocsájtott katona után 20 ft kincstári átalány engedeleséről. — Hoch Károl értesítettni rendeltetett.

12. Hujman Mihál folyamodványa János fiának honvéd kötelesege alóli felmentéséért. —

Máskor sem szedte hosszú lábait andalogva, ma azonban különösen oly sebesen vágatott a zölda-utca felé, mintha csak gőzgép lett volna csizmatalpára illesztve.

Örülkén rohan be a szülei háza s karoszekében ülő, összevegyült anyját, könyörgő közt kérte, hogy bocsásson meg neki s ne haragudjék, ő nem akar könyvkötő lenni, ő ismét tanulni fog.

Igért eget földet, térdenálva tett fogadást, hogy bámulatra méltó szorgalmat fog kifejteni. Használna volt minden példázata, Pál urat nem lehetett elhatarozásáról lebeszélni s végre is oda lyukadt ki a dolog, hogy megszerzetettek a szükséges könyvek, s mint magán-tanuló neki gyürkőzött a halmaz tantárgynak.

Nevelőm, ki Pál ural egyéjt árt azelőtt iskolába, egy roppant meleg nyári napon meglátogatta. Kizárólagosan látogattás célból-e, azt nem tudom; de azt tudom, hogy engem szintén magával vitt.

A ház magas ablakai alatt elhaladva, az óriási kapuzhoz értünk, melyen keresztül nem kis megerőltetésbe került különben markos nevelőmnek is bejutni az udvarra, hol a kapu kilincse nevelőm kezéből kisziklott — a kapu csigára alkalmazott nehezék folytán becsapódott s az ezáltal előidézett robajra „Morzsa“, a nagyságra egy borjával vetekező komondor fogadott, nem valami barátságosan vigyorgatta hegyes fogait felénk, s mindinkább közelünkbe talakodott, hogy a rajtunk levő nadrag szövetelevi közelébe ismeretségre juthasson. Csak az előcsüppet cselédeknek köszönhetően a véres dráma elkerülését, kiknek Morzsát egy órdalibba rugással sikerült lecsillapítaniok. A nagy udvarból jobbra fordulva lácszatos ajtón egy virágos kertbe, innét a konyhán keresztül Pál ur szobájába sikerült

Elutasított.

13. Hegedűs Sándor bajai illetőségű honvédnek elbocsájtása tárgyában a tárgyalási iratok. — A honvédelmi miniszteriumnak telkületni rendeltettek.

14. Földmivelési- ipar- s kereskedelemügyi miniszteriumnak körirata, hogy a posta-igazgatóságok utasítottak, miszerint a postai forgalmat, postai bevételeket s kiadásokat, illetőleg kimutatásokat a közig. bizottságokkal félvenként közöljék. — Tudatul vétetett.

15. Árvaszéki ülnök jelentése a tanköteles árvákról.

Az árvaszékek kiadatik, hogy az iskolába nem járó árváknak grámjai és gondnokai a gyermekek iskolába küldésére szorítottassanak.

16. Árvaszéki ülnök urnak jelentése az ügyforgalomról. — Tudatul vétetett.

18. Adófelügyelő jelentése a február hónap befolyt adóiról, melyen egyszersmind az 1. pontban említett felelősségről lemond. — Tudatul vétetett.

18. Adófelügyelő jelentése öv. Szakács Sándorné kérvényére, melyben férfi cseléd után reá rótt 3 ft 50 krt leiratni, s a személyes kereseti adótló magát felmenteni kérte. — A 3 ft 50 krt, miután férfi cselédet nem tart, leiratni határozottat; kérelme másik részével elutasítottatott.

19. Dr. Sztruhák István főorvos úr jelentése február hóra a közegészségi s népszaporodási állapotról.

Szülöttek száma 50; halottak száma 65. Tudatul vétetett.

jutunk; utóbbi lebecsított redők meglehetősen homályossá lettek.

A konyhából a szobába behallatszó hangra a pam-lagon heverésző Pál ur felült s midőn beléptünk, hosszú alakja fölegyenesedett, és mély hangú de szívelyes isten hozottal fogadott. Széketek rántván elő, leültetett, maga pedig engedelmet kért egy percnyi távozásra, hogy összeszaggatott ruházatát mással cserélhesse fel, azonban nevelőm visszatartotta és maga mellett helyet foglalni kényszeríté.

Szemeim a homályt megszokván, kezdetem az ismeretlen szívelyes háziúr arcát is, kinek eddig csak hangját hallottam, tisztán kivenni.

Szomorú alak volt biz az. Arca sovány, szemei melyen beesse pislogtak a szemüregben, csontjai csaknem zörögtek.

Eleinte nem tudtam magamnak megmagyarázni, mi lehet oka rossz kinézetének, csak később a nevelőmmel folytatott beszélgetésből vettem ki, hogy a sok tanulás törte meg a különben dalásis termétt ifjút.

Magamba fogadtam tettem ekkor, hogy nem fogok sokat tanulni soha, nehogy ily csontváz váljék belőlem is.

Egyzer fenhagom, másszor pedig oly susogva beszélgettek, hogy minden fülhegyezésem dacára sem vehettem ki a beszéd tárgyát; ez volt oka, hogy csakhamar úni kezdem magam, s iparkodtam fészkelődés, köhécselés és ásitószállal unalmamnak nevelőm előtt is kifejezést adni, ki azonban, mindszekről tudomást venni vagy nem akart, — vagy pedig észre sem vette szándékomat.

De hát végre is végezvén beszélgetésüket, kezét szoritottak egymással — én ráám Pál ur, mint afele gyekre rá se hederített — és távoztunk azon az uton

20. Tanfelügyelő úr jelentése Nitschner Anna okleveles tanítóőnök notárintézet nyithatása iránti kérelmére. —

A vallás- és közoktatási ministeriumnak ajánlólág felterjeszténi rendeltetett.

21. Tanfelügyelő úr jelentése február hóra az általa képviselt közg. ágazat mibenlétéről. — Tudatul vétetett.

22. Jelentés, hogy a posta- és távírda szolgálat rendszeren teljesített. — Tudatul vétetett.

A fővárosból.

Budapest, március 14.

Családi guerrilla harcok papa és siró óvói között, mely rendszeren a tűz- és vízmentes cassák capitulációjával végződik; a pénztárnak ostromolatása reggeltől estéig egy lármázó és nyugtalanító tömeg által; szabók, piperészek, virágárusok, fodrászok s egyéb e genrehez tartozó művészeknél tömeges alkalmi megrendelések; diadalérzet szülte örömréztet s családoknak sohajban kitörő fájdalom: megannyi epizódját képezik egy a főváros minden sphaeráját izgatottságban tartó eseménynek, melynek huliama a minister bouloirjából kiindulva, a közegék hosszú láncolatán át, — a diurnista szük szobáskájában veti fel utolsó habgyűrűjét.

És e miniatüre-forradalmat nem kiegyezéses taktikája, nem keletről fenyegető vész hullámok, nem napirenden levő pro és contra demonstrációk, nem németbarcskodó ministerfőlk interpellációk — nem ily prózái, de költőibb, magasztosabb, eszményesebb ok létezte elő: — Patti megérkezése.

Patti, az imádott diva, ez a modern Cleopatra, ez a sziveket és lelkeket hódító ex-marquis, kit, — ha Donadio „csalogány” s Nilson Krisztina „csalogányok csalogánya”, — jogosan illet meg a csalogányok csalogányának csalogánya fele epitheton, ha a művészi tökélynek eszményét akarjuk kifejezni.

X. barátom lélekszakadva fut hozzám, nyakamba borul, kebléhez szorit, s örömtől reszkető hangon kiáltja: „Meg van, meg van!”

— Tehát végre valahára, treffert csináltál? — kérdelem a még mindig örömtől ujongót. Mit is tudtam volna mást gondolni? — Nem — a mond megvető mosollyal — jegyem van Pattihoz.

Y. barátom valódi melancholikus lett tegnapi óta, alig ismerek rá, szavaiból világfájdalom, esz-

méből pessimismus riv ki, búcs, lehangolt, komor, — — — nem kapott jegyet.

És én még vizagsztalni sem merem őt, a fővárosi légkört domináló párbaj-mánia a legkisebb ingerlésre kitörhet rajta, nekem pedig épen nincs kedvem nemzeti lovagiaságnak ily téren kifejezést adni.

Ily lázas izgatottsággal, ily vérmes reményekkel, ily különféle kedélyállapotokkal nézünk a közel jövő elébe s szabad-e csak egy pillanatig is illuzióink teljesedésében kételkednünk? Szabad-e Patti bírálni? Szabad-e virtuozitását párhuzamba állítani, mérlegelni? Nem, — őt csodálni, bámulni és báványozni ép oly salonszerű bon-ton, mint a mily lelkiismeretes kötelesség azt a pétervári couliszá meggetti kis csattanást agyonhallgatni, mely az egész földkerekségén viszhangzott.

És jaj annak a kritikusknak, a ki Pattiinak csak egy trilláját is bíráló alá akarná vonni; tudom Istenem, többé nem volna kedve tollat fogni kezébe!

Wieniavsky, Sarasate, Liszt és Sonnenthal, kik az utóbbi héten világhírű művészetükkel gyönyörködtették a fővárost s kik máskor hónapokig kópezték a napi csvegekét tárgyát, — a szép reményeket s magas lelkesültséget keltett „Szép Mihály”, a nagy sensatiót ébresztett „Strogoff Mihály” látványos ujdonság: mind háttérbe szorultak az egyszer a közelelő üstökös ragyogó fénye előtt.

És valóban, úgy látszik, hogy a művész — ha szabad őt eme már mindennapias megnevezéssel illetnem — hatalmának teljes tudatával bír, minek ismét fényes tanujelét adta.

A szegény fővárosnak tizenkét ezer verejtékes forintjába kerülő két estére „Faust” és „Traviata” volt kezdetben kitűzve, — a diva két bravour szerepe.

De a nagy művésznök szeszélye változandóbb az áprilisi időjárásnál, egyszerre csak eszébe jut, hogy Traviata helyett Troubadourban akar fellépni, s a szerződést minden jogi felbonthatlansága dacára megsemmisíttetnek nyilváníta.

A közönség boszankodik, nyugtalanodik, ostromolja Rákosty és drága pénzéért jogát követeli. Traviata vagy semmi: így szól a szigorú sententia.

Van lótas-futás, Bésbebe fel, Bésből le, az impressariók alkudoznak, a távira éjjel nappal röptei a híreket, s midőn e sorokat írom, még nincs az ügy végleg eldöntve; majd az egyik, majd

a másik kísérti Margarethát, de meg vagyok győződve, hogy mire az előadás estéje megérkezik, a közönség édes örömet belenyugszik a Troubadourba is.

Ha valahog ostsztályrészeműl jut a főváros mostani szerencse-fogalmának non plus ultrája, s meghallgathatom az ünnepeket divát, tudositandom öökiet ennyi remény és várakozás eredményéről.

Ne is csodálják tehát, ha a levelöz ily körülmények között más érdekes eseményekről non referálhat, itt lévén a közérdeklődés összpontosítva.

Az országyűlés — mint rendszeren — alkotja honboldogító törvényeit, félbeszakítva néha-néha szélső-bal suglata interpellációk által; a színház — a kis városi közönségnek nem kis önmegnyugtatóására — szintén kénytelenek a rossz idők súlyos következményeit érezni (Oh rossz idők! Oh 12000 frt!) és a konstantinápolyi argonaktúrák csak a divatos fezek és Ignatieff beszédnek már, ki berlini látogatása alkalmával magyar softáknak kegyeskedett őket nevezni.

Még két öröndetes mozzanatot akarok soraim befejezése előtt tudomásukra hozni. Az egyik az, hogy az egyetemi ifjúság őt elkorcsosulnást valódi ellenségeinek elclatans megafórlására tudományos folyóiratot „Egyetemi szemle” cím alatt indít meg, mely az utóbbi időben oly lelkesülten felkarolt tudományos vitaközösségeknek keretéit fogja képezni. A másik az, hogy a március 15-iki emléknapot hazafias kegyelettel ünnepli meg.

Bruck Ármin.

Különlékek.

— Az igazságügyminiszter utasítja a bíróságok vezetőit, hogy az adóvegrehajítások alkalmából fogantatba tett igénykereseteket sürögés, soron kívül, intézkessék el, nehogy az adótartozások behajtásában késedelem támadjon. (Hezseg az örög sem törődik azzal, ha magánfelek közt folyó perek évekig is elbeheren a bíróságoknál.)

— Tóth Kálmán prózai munkái. Koszorús költőnek, a magyar nők kedvenc költőjének, Tóth Kálmánt sikerült rábírnom, hogy lapokban elsőzóra megjeljen, nagy tetszésben részesült, sőt feltűnést okozott apróbb prózai műveit összegyűjtve, engedje át kiadás végett. S ezennel van szerencsém, a költő nagyszámú barátait és tisztelőit értesíteni, hogy prózai művei „Irká-Firkák” íbeszélések, emlékgjegyzetek, novellák, jellemvázlatok s több efléké Tóth Kálmántól” cím alatt még e hó folyólan elhagyják a sajtót. A kötet a következő műveket tartalmazza: A tizenharadik seb. — A kinek nincs mája. — Az én 1861-ik karácsonyom. — Mikor en-

a merre jöttünk s „Morzsa” addig ugatott, míg a nagy kapu be nem csapódott utánunk.

Már alig várta, hogy az utcára éjünk. A megátogatott kilte furta az oldalomat, s ha a kajkaim nem, könyökömön furódott volna keresztül a kérdés, hogy „ki ez az ur?” (Nevelőm nem is valami velősen, hanem annál rövidebben felelt kérdésemre, csak annyit mondott: „Pál úr!”)

Ebből ugyan nem sokat tudtam, de mégis többet, mintha nem kérdeztem volna meg.

Öt évvel később már én is nagy diák lettem, bajuszom is kezdett napjénnyre vergődni, mire nem kissé voltam büszke, tudtam azt, hogy a leányok már jobban tekingetnek arra felé, a hol bajuszú lánkak díszelgnek. Az enyémet azonban még csak bajuszának nem lehetett mondani s társaim közül mégis hányan irigyelték tőlem azt a keveset is?

A hetedik osztályba történt beiratkozás és a „Te-deum” végezte után, midőn az iskolába visszatértünk, helyére sietett mindenki.

Volt tolongás, dulakodás és furakodás. A ki az sjtó köze szorult, az ugyan csak megemlegette azt a napot. Másj agyon szorították egyéjmet.

Az első helyeken vagy a pad szelén akart ülni mindenki. A ki erősebb volt, azó lett a dicsőség.

Én bizony nem igen erőltettem magamat, hogy az első padra jussak, — nem viseltem meg iránt valami nagy rokonszenvel s az is igaz, hogy a studiumokkal sem igen tudtam megbatározni; olyan helyet kerestem tehát, hol a tanárok vizsga szeméi elől könnyen elrejtőzhettem.

A nagy dulakodás, tolongás és civakodásnak csak az előadás tartandó tanárnak az osztálya való helypése végett végett. Futott, ki merre látott s helyet foglalt, a hol talált.

A véletlen úgy akarta, hogy egy az utolsó padban megvont, könyökre támaszkodó diák elé kerültem, ki szerényen rejtőzött volna el, ha tetszene azt megengedi. Ur isten! hol láttam ezt alakot?

Hátra tekinték, többször s jól megnéztem arcát. Casakhamar visszaemlékeztem az öt év előtt látott Pál urra. S midőn már biztos voltam személynossága iránt s a tanár az osztályból távozott, hozzá fordultam s bemutatam neki magamat s ő vszont magát nekem.

Ezzel az ismeretség meg volt kötve. Társaim, midőn észrevették, hogy a jövevényéim beszélgetek, jöttek és kérdésősködtek neve után. Mindenkinnek csak annyit válaszoltam, menniit nekem nemelőt őt év előtt kérdésősködésemre mondott.

Néhány nap mulva már mindenki Pál úrnak szólította, sőt még a tanárok közül is egyik-másik így szólította fel a lecke előmondására.

Pál úr tehát itt is „Pál úr” maradt, bár mennyire tiltakozott ezen megszóllítás ellen.

Az iskola porát leráva, szerte szédítettünk a nagyvilágban. Ismerősem és rokoniomat elbucsuva Pestre jöttem a jogi tanulmányok folytatása végett. Társaim is lassan-lassan gyűltek-ez, s ezektől hallám, hogy Pál úr elveket változtatott, t. i. nem lesz pap, hanem jogász, s a pesti egyetemre jön.

Ezen hírt testvérbátyjám, kivel ez időben találkoztam, ugyancsak megerősítte; mert a találkozás alkalmával nyomban fel is kért, hogy öcsését, ki másnap érkezend a fővárosba, együtt várjuk meg a hajónál, nehogy eltérve legyen, mint az Pesten soha nem volt vidéki embertel gyakran megszokott történni.

A mint a dolgot megbeszéltek, így is történt. — Elmentünk és vártunk, hogy azonban meddig, az határozottan megmondani nem tudám; mert a szeszósiak keveréke, melyet magunkba öblintgettünk, ugyan-

csak megzavarta fejemet, s szerencse, hogy már ősz feljárt az idő és a csipős szél kissé kijózanított, mert különben nem tudom, hogy Pál úrral találkoztunk — akarom mondani — találkoztam volna-e?

Pokoli sötétség uralkodott a zsufolásig megeltet város-termen kívül, hova bejutni szerencsések nem lehetünk. Egy szál fenyőfán vagy deszka halmozom tetűk magunkat kényelembe s beszélgetünk — gondolom — Pál úr felől, miglen egy éles fitty a hajó megérkeztét adta tudunkra.

Mindenkit láttunk kijönni, csak Pál urat nem. Bementünk a hajóba, kerestük annak minden zegugában, de sehol föltalálható nem volt. Kijöttünk, körültekingettünk, de a várt Pál urat látni nem lehetett.

Midőn már a helyszínéről távozni szándékoztunk, egyszerre csak a lánchid felől hosszú alakot pillantunk meg, kibem midőn a lámpa alá érkezett, Pál urra ismertünk. Rákiáltottunk. A kezében levő táskával és böronddel felénk közeledett az alak.

Podgyászázt ledobva, ijedt arccal, káromkodva állott meg előttünk. Szidta a németet, hogy megsallta; mert ő nem Budára, hanem Pestre váltott jegyet s őt mégis az előbbi állomásfőlké partra.

Szidta a csirkefogókat, kik podgyászázt vinni ajánloztak, melyet senki emberfiára bizni nem mert volna, félt, hogy megugrik azzal, s tartott tőle, hogy az inge alá rejtett pénzétől is megrabolják, melyre kezét a táska és börondd miatt nem tehetette.

A csipős szél dacára izdadt Pál úr mint egy omnibusz, nem győzte homlokát törülgetni, s midőn látta, hogy mi sem szuntünk meg kacagni, ő maga is kacagásban tört ki, így ugyentünk a régi-posta-utczában levő „kék szőlő”-hoz címzett hetedrudd szállódába, ho

gem Szeged városából per schub kísérték ki. — A kis spányolvaszkorra. — A kis kék szemlveg. — 14,615 forint. — Szerdahelyről. — A „szegény Beothy Laciról. — Kemény Zsigmond. Ezen egytől egyik érdekes tárgyak képezik tartalmát a kötetnek, mely kétféle kiadásban fog megjelenni, és március hó végéig a megrendelőnek előfizetési árán megkötül. A diszkiadás (finom velin papíron) előfizetési ára fűve 1 frt 20 kr. diszkiadásban 2 frt 20 kr.; a népszerű kiadás ára fűve 60 kr. Tíz előfizető gyűjtök tiszteletdíjában részesülnek. Aigner Lajos kiadó, Budapest.

— *B.-Almásról* vesszük a következő sorokat: Általános megítélésről kellett városunkban azon gyorsan elterjedt hír, hogy Koronay István új itteni földbirtokos, két gyermek atyja, ügyvéd, megyei biztományi tag és városi képviselő, tegnap a szabadkai kir. ügyész úr személyes közbenjöttével, mint a kobzitiszongó vezényeltől elmeborodottól elfogtatván, a megyei rendőri közegek kíséretében Szabadkára — s mint később árt. Amiók inkább megdöbbenés, ezen eset, mert Koronay István ur előtünk ismeretlen intézkedés folytán a bencs megyei főorvos és kerületi orvos urat által fenőbbi oknál fogva már egyszer megvizsgáltatván, azok hivatalos jelentése szerint rajta az elmeborodottságnak legkisebb jelei sem voltak észlelhetők. Két év előtt szintén már lakóvási kényszerítetett a lípómezei szálomra intézetnek; azonban az illető szakközvegek által jókornak semmi nyoma sem lévén constatálható; elbocsátatott. Tudva van előtünk, hogy ellenében ezen eljárás családi viszálkodások kifolyása s valószínű, hogy jelenleg is viznyá befolyás kéz akarja a legelőször eszt ember homlokára az örülség bélyegét sütni. Ezen sötét századot jellemző eljárás ellen az alkotmányos, polgárosult, humánus és az egyéni szabadságot feltételező őröz érelem feljajdul, kérdező: Lehetséges-e ez ma? Lehetetlen, hogy egy országos intézetben nyoma ne legyen annak, hogy Koronay István úr elméjében első ötletekor sem volt meg az ezen igen szomorító korállapot. Azon időtől fogva, vagyis két év óta, itt lakván, bizonygást adta annak, hogy a kobzitiszongó elleni állítólagos veszélyessége teljessegélapalattal, szöllenkezőleg a közügyek elintézésében részünt mint képviselő, részünt mint magán egyén, bő ismerete és szerény magaviselete által tiszteletet s jelentékeny állást vívott ki magának. Ezek után felkérjük az igazságügy-, belügyminiszter és kir. főügyész urat, hogy ezen az emberi méltóságot úgy szomorúan lecalosnyított ügyben haladéktalanul vizsgálást elrendeljen s ez embert önmagának visszaadni kegyelkedjen. A legnagyobb figyelemmel kísérik városunk közönsége így az okozatnak kifejlődését, valamint ezen nagy feltűnést keltett, így lefolyását és végeredményét.

— *Március 15-ike* tudtunkkal Baján nem ünnepeltetett meg az emlék ezet még egy szával sem. Illik, hogy kegyeletlen emlékezésük meg legalább mi ezen napról, melyen hazánk egén a *sajfőszabadság* hajnalra felhasadt.

— *Bakody Lajos* Nagy-Kanizsán készül hangversenyt adni.

— *Ügyvédi oklevelek.* Dresscher Ede és Paukovics Ottó urak a héten jó sikerrel tették le az ügyvédi vizsgát. Első helyen nevezett Baján telepedik le, míg utóbbi — mint értesülünk — közhivatali pályáján marad. Mindkettőnek szerencsét kívánunk életük útján.

Pál ur az élbe tett vacsorás s néhány „halbszeidell“ boskói ügyességgel szemek előtt eltüntetett a tányér szerénl.

Pál ur a zöldfa-utca egyik szerény házikójában legkedvesebb barátjával T. Simoonnal egy még szerényebb hónapos szobát bérelt, hol mindketten, míg a pogácsából és sódarból tartott, igen kedvelsen érezték magukat, az állítván, hogy ez az élet netovábbja, ez a földi paradicsom.

Valóságos ellentét volt-e két fiatal ember. Pál ur hosszú, vékony, mint egy fölkiáltó jel, Simeon mint egy pont. Kulacs keresésköz piros ar, pisze orr, apró szemek s pomádéval gazdagon bemaaszott, azeknél álló haj ékteleenit e törpe alakot.

Egyekben azonban mégis hasonlítottak egymáshoz, s talán épen ez idézte elő a nagy sympatiát. Mindketten nagyon szerelmes természetűek voltak. Míg Pál ur versekben adott imádatjára iránt táplált lángoló szerelmének a hideg szobában kifejezését, addig Simeon cifrábnál cifrább levél papírra írt, a megszólítást „Angyali Mariska“ különféle variatokban kifestett betűkkel — bálványának, de csak prózában; mert ebben utóéletlennek képzelte magát a szerencsétlen.

A művészet terén sem utolsó legények voltak. Simeon ékelen rosz kimustrált fuvalón, Pál ur pedig buzó bariton hangzával rontotta a pafusztelt telt szóbácska levegőjét, hol fél delütonként fűdögölték a legválogatottabb és sentimentálisabb, szivet rezesztő népdalokat s néha Nabukodonozorból egy-egy áriát ugyancsak tönkre silányítottak.

A nemzeti színház karzatán sem ritkán fordult meg a két kebelbarát, hol kabát levegő, kivörösödött arccal, telve költői ibletséggel és emelkedett szívevel

— *A tegnapi műkedvelői előadásról* 2. 116. s. c. 6. r. haladottsága miatt nem emlékeztetünk meg bővebben. Tóth Kálmán „Nők az alkotmányban“ című jogtátekára került színe telt ház előtt és ha derek műkedvelők nem is fejtének ki annyi bravurt, mint a mennyit tányér producátok, a siker mégis elmaradhatlan, mert az előadásra került darab minden egyes jelenete oly telten fogományára. — Sokkal inkább ismeretes tény — és így majdnem felesleges annak ismétlésébe bocsátkozunk — hogy a műkedvelőkre nem szokás a rendszeres kritika mértékét alkalmazni; de a tegnapi előadás helyt áll meg a legszigorúbb bírálathoz is. *Kazal Pirroska* k. a. (Krisztina) gyönyörű megjelenése és játéka egyaránt megérdemli a koszorút, melyet mi neki büszkeséggel nyujtunk. De az ő játékaunk kifogástalanságán nincs mit csodálkozunk, mert hisz ő a műkedvelő-társulat egyik uttorője és — mitagadás — egy kis színházi rutinera már szert tett. De mit szőlünk *Allaga Flóra* k. a. róli ki szönde lltát, — mit *Virágéne* és *Eckert* ur hölgyekről, Cseléné és Pitarvosna sógorasszonyokról, kik oly ügyesen és kedvesen tudtak — pletykázní? Pedig ezen hölgyek csak tegnap léptek először a színpad deszkáira. A közreműködők urak is joggal osztoznak a kivított sikerben. *Allaga Ottó* (Bercsey), *Bedorogi Gyula* ur (Bánf. Ivi.), *Depold Lajos* ur (Szilankó nény), *Uchert István* ur (Borbócs), *Koller Hugo* ur (Szalai) és *Moravcsik Ödön* ur (János huszár) — mind egytől-egyet jól jelesen személyesítették szerepeiket, hogy minden egyes felvonás után — természetesen a hölgyekkel egyetemben — hivattak.* Ez utóbbiak különben a márciusi lorával is megúszeltetők. — Hogy az előadás mennyit jövedelmezett azon célra, melynek javára rendeztetett, azt csak jövő számunkban mondhatjuk meg.

— *Áthelyezés.* Orsai Károly szabadkai kir. törvényszék II. oszt. segédelekkönyvezetű a bajai kir. járásbíróihoz helyeztetett át.

— *Gözzivattyúk.* A tolna-báttai dunai védgáton belül összegyűlt vizek levezetése céljából Báltán az öszedőt szilip helyén gözzivattyúk lőnek alkalmazva, melyek működésüket mult hó 21-én megkezdték s 3—4 hónapra át lesz dolguk, hogy a nedves tél folytán összegyűlt nagy víztömeget eltávolítsák. Letényi György kormánybiztos ur a napokban azok megtekintése véget Báltára rándult le.

— *Szerelem kétségéről* a hírlapok az 1874-ik év végén többször megemlékeztek, mert a lakosság a járási szolgabíró ellen fellázott, minek következtében oda karhatalom gyánant katonság lett kiküldve. Ez 7 hónapig ott tartózkodott és a katonaságról költség fölment 2041 forintra, mely öszesget azok tartoznak fizetni, kik fellázadtak. Ezek tözsógbá is jutottak és a büntetési időt, mint a „közhatalmas elleni érszák büntetésében bünösök“ kiállották. Ugyanis egy évre lett eléltve, Bárdos Sándor mint főtettes, egy pedig nyole hóra, nyolcan 6 hóra, hatan 3 hóra, tizenketten 6 hétre és két asszony 8 napra. E szerint 35 egyén a bünvándi eljárás közegekkel egyetemlegesen, a rabtársasikaikat pedig fejenként viseli. Ha a 2041 frtot le nem fizetik áprilho elsejéig, akkor executiót kapnak.

* A hívsók oly zajoknak voltak, hogy több ur „stenyérjárásról“ panaszkodott. Én hallottam. A kis szöed.

nézték végig dézsa hölgyek és öblögető kisasszonyok társaságában ez előadás.

Be sem várták, míg hazatértek, hanem már az utcán nyitották ki a kritika boncoló békáját. No de volt is hozzá huzta mindkettőnek: Pál ur könyvtörőlegény korában szenvedélyes műkedvelő (az inas szerepetek mindig ő játszá) — Simeon pedig mint volt színész, az ő állítása szerint első szerelmes és hő), kit apja Kaposvárról a kocsi oldalhoz költve szakított ki örökre Thalia karjai közüll vitt diadalmasan Bátaszékre, a fapapucsban járó sváb atyafiak közé, — tehát mint szakértők joggal hozzá is szólhattak a dolog mivoltához.

Evéken át laktak együtt s voltak kebelbarátok, sok jó napot töltöttek el, de végre rájuk is bekövetkezett a hér. Fogyasztották „Skuts greisler“ erőt kölcsonzó dári kényerét, műnyelven bugrót, míg végre is elvégezvén a jogi tanfolyamot, Simeon vidékre ment, Pál ur pedig Pestén maradt praktizálás végett.

Letette jó sikerrel az ügyvédi vizsgát s hirtelen megöszült. Elérkezett azon idő, melyet oly sokszor emlegetett — mondván: Akkor leszek bugrót, ha parochiában ölve nóm mellett gyermekemet térdemen himbálhatom.“

Most már néjét is megölelheti, gyermekével is játszhatik — nem ugyan parochiájában, hanem ajárársbírói székében.

Én pedig kívánom neki, hogy a hazánál több kis „Pál urat“ neveljen.

Irodalom.

A „Magyarország és a Nagyvidék“ f. é. 10. számának tartalma: Szöveg: A lípótvárosi magy. kir. főgymnásium épülete. — A kincésod. Mese. (Greguss Ágost) — Eltűveztetett utak. Regény. (Vértési Arnold.) (IX. folyt.) — Nikolaj nagyherceg főhadiszállása Kisenvenben — Egy boldogtalan története. (Jack) Regény. (Daudet Alfonz.) (IX. folyt.) — A görcsó a háztartásban. (Cs. J.) — Fővárosi tárcávalé: Zene, hárbaj, rablógyilkosság és kivégzés. (Porzó.) — Zubovics uszókészülékek lovak számára. — (Mayer I. Arno.) — Észak-amerikai képek. — Pablo de Sarasate. (F. J.) — Lili és az ő kutájja. (F. J.) — Színház. (Nemo.) — Zene. à e. S. M. (Nemo.) — Különfélék. — Sakkteladvány. Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. Rajok: A lípótvárosi magy. kir. főgymnasium épülete Budapest. — Pablo de Sarasate. — Lili és az ő kutájja. — Észak-amerikai képek: A „fehér ház“ Washingtonban. Néger választók. — Zubovics lova „Nograd“ az uszó készülékek. — Nikolaj nagyherceg főhadiszállása Kisenvenben. *Táborzás és Parsch*-nál Budapestben ujjában megjelent és szerkesztőségünkhez beküldett: „Aus freier Hand“ polka française ifj. Fahrbach Fülöpöl. — Ara 50 kr.

Az *Apolló* szemfolyóirat legújabb száma következő tartalommal jelent meg: 1.) Török-magyar induló Mihalt basának ajánlva, Szabadi Frank Ignációl. 2.) Ez az élet, gyorsolka Nagy Bélától. 3.) I. Jaj az éjjel beh rozsat álmodtam. II. Bobó aki busul. — Népdalok zongorára átírta Kapi Gyula. A zongorázók és zenélek számára igen ajánlható, havonként kétszer megjelenő folyóirat előfizetési ára egész évre 6 frt, mely a kiadó kiutához (Budapest, vár országház-utca 94 sz. a.) küldendő be.

A „Figyelő“ irodalomtörténeti közöny március havi füzetének tartalma: Csokonai síremléke s a napreceni tanári-kar, Szilágyi István. — A magyar irodalomtörténet első rendszerezői, ifj. Szinyei József. — Ányos Pál kiadatlan költői levelei, Weiszbart Károly. — A két Kovács József, K. Hajdu Lajos, Hőke Lajos, Édes Albert, Abafi János, K. Zsigmond népmundák és a babonák, Deák Elek. Egy parasztköltő, Márki Sándor. — A vidéki hírlapirodalom I. Szatmár, Dr. Tomcsányi Imre. — Még egyszer Palatich Györgyőről, Thaly Kálmán. — Egy pár évszvetli, Szilágyi-Aron — Szerencsi Nagy István és Koszváni Sándor levelezéséről, Dr. Kiss Áron. — Kisfaludi Sándor és az akadémia, Sümei Kálmán. — Az európai irodalom 1876-ban. — Kazinczy Ferenc levelei Cserai Farkashoz, Horváth Dóme. — Előfizetési iver irodalomtörténeti jelentőségéről, Győrfi Lajos. — A „Magyar Hírmondó“ írói Bendek Mihály debreceni fer. lelkesét egy munkatárs ajánlására kéri, Révész Imre. — Irodalomtörténeti repertórium, id. Szinyei József.

Apróságok.

* Anyák! ha az akarjátok, hogy lányaítok töljeiket boldogítsák, a következőket adjátok velük: A szeméretesség övét, a szőfogadás tilfűgőjét, a hallgatnitudás fátyolát, a gyengédség kesztyűjét, a háziaság főkötőjét, a főznitadás kötényét, a rend kulcsárkáját, a munkásság harisnyáját, a könyörületesség gyöngyét és a szeretet köpenyét! E tulajdonokkal minden áru boldogítja férjét.

* Sirva fakadt a férj nejének fájdalmain, ki a hazának új polgárt vala adandó. — No sirj kedvesem, — vigasztalja a szenvedő — hisz te ugy sem teltész semmit fájdalmainról.

Szerkesztői sürgöny.

Itt valékén gyermekok... — Resznak ugyan nem mondható; de a közölhetes mértékét nem itá meg.

Az első es. kir.

Dunagőzhajozási társulat
személyszállító hajóinak
menetrendje

Postahajó-menetek:

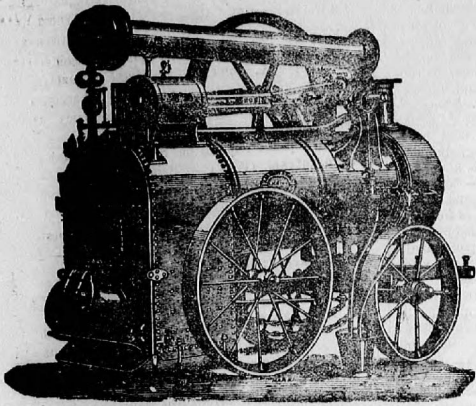
Bajáról Budapestre: naponként szerda kivételével reggel 9 1/2 órákor.

Bajáról Mohácsra: hétfőn, szerdán, csütörtökön, pénteken szombaton d. u. 2 órákor és szerdán reggel 6 órákor.

Bajáról Zimonyba: szerdán reggel 6 órákor és pénteken délután 2 órákor.

Bajáról Orsovára: szerdán reggel 6 órákor.

Felölös szerkesztő: Erdélyi Gyula.

GARRETT R. ÉS FIAI

főgynöke

K o t z ó P á l

gépészmérnök

Budapest, üllői-út 8. sz. a.,

ajánlja

1-4

eredeti sorvető-gépeit

javított szerkezetben leszállított áron,

valamint gőzmozdonyokat, cséplőket, malmokat, rostákat stb.

THE SINGER MANUFACTURING CO

New-Yorkban

a világ legnagyobb varrógép-gyára.

Írásbeli nyilatkozat

1-ször

a gép eredetiségéért.

2-szor

a gép jósága és óelszerőségeért.

3-szor

a gép tartósságáért.

Kimutatás az 1876-ik évben eladott amerikai gépekről.

„The Singer Manfct. Co.“ eladott 1876. évben	219758 drb.
„The Wheeler & Wilson“	174088
„Renington“	25110
„Howe“	25000
„Domestic Sewing“	21452
„Grower & Backer“	15000
„Wilcox & Gibs“	14522
„Victor Sewing“	6103

Foglaló nélkül

5 frtos havi vagy
1 frt 50 kros
heti részletfizetésre az
eredeti gyári árak
mellett.

The Singer Manufacturing Co. New-York (34. Square)

Főgynökség Bécs

(Kärntnerring 2.)

Raktár:

S C H L E S I N G E R M. L.

vaskereskedés és varrógép-üzletében Baján.

H I R D E T É S E K.

Pilaszanovics Lajos csodótömegéhez tartozó emeletes házban 3 utcai szobából, konyha, éléskamra, pince és padlásból álló lakás több bolt és a ház melletti üres telek Szt.-György naptól haszonbérbe kiadó.

Bővebb tudossággal szolgál

Pilaszanovics Antal,

tőzségutcai

1-3

H I R D E T É S E K.

Tűr István olasz tábornok úr ó méltóságának a Bódogtérén fekvő házában, a kölesön, segélyző egy-let ugy az elzött Kohn Lipót aranymives által bérbe birt helyi-ség, f. évi szt. György naptól bér-be kiadó. Bővebb értesítést nyer-hetni alulírotnál.

Latinovits János,

köz- és váltóügynök.

2-4

OLCSÓ ÉS TARTÓS!
Temesvári Manó
cipőgyára
Budapest, király-utca 1. szám ajánlja

9-20
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szep tartással
Fűzés tojások erős bőrből, fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 3

10-20
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10
Fűzés tojások Beinelikell fenyvázos bőrgyél, szegőre és csavarral ellátva, kettős talpjal 10